ARMSTRONG & SPENCER

P.O. Box 23452 3001 KL Rotterdam The Netherlands 40286372

Rechtbank Amsterdam
5.1,2,e @rechtspraak.nl

Kopie aan:
Gemeente Amsterdam
bezwaarenberoep@amsterdam.nl

Rotterdam, 11 december 2022

Betreft: Reactie op verweerschrift 5.1,2,e 5.1,2,e

Geachte mevrouw, meneer,

Hierbij reageren wij op het verweerschrift, door u aan eiser verzonden bij uw brief van 1 december 2022.

Hoogachtend,

Armstrong & Spencer

Bijlagen:

1. Reactie op verweerschrift
2. Overzicht overschrijdingen wettelijke termijnen door verweerder
3. Vernietiging verdagingsbrief

Deze brief is automatisch gegenereerd en daarom niet ondertekend.

Bijlage 1: Reactie op verweerschrift

Punt 6

Verweerder stelt: "De beslistermijn is tot *dat moment* opgeschort". Wij nemen aan dat "dat moment" verwijst naar het moment van aanvulling van eventuele bezwaargronden. Eiser heeft het aanvullen niet opgevat als een plicht en een vereiste, maar als een recht en een optie. Immers:

1. De toon (hieronder onderstreept) in meerdere berichten van verweerder ademt niet een vereiste, maar een **optie**:
    a. Ontvangstbevestiging bezwaar: "Indien u [...] wenst aan te vullen, verzoek ik u [...]".
    b. Ontvangstbevestiging bezwaar: "U heeft het recht [...], maar is niet verplicht. Wilt u hiervan gebruik maken, [...] graag mondeling wil toelichten. U wordt uitgenodigd [...]. Ook als u geen prijs stelt, wordt u verzocht [...]".
    c. Verweerschrift (punt 6): "[...] aan eiser verzocht. [...] eiser is gevraagd [...] gehoord wenst te worden" en "[...] indien gewenst eventuele bezwaargronden [...]".
2. Er is **geen ondersteunend wetsartikel** vermeld waaruit zou blijken dat het aanvullen van bezwaargronden een vereiste is voor voortgang van de bezwaarprocedure. In andere gevallen deed verweerder meldde verweerder wel artikelen (o.a. in de brief van 17 november met een voetnoot).
3. Er is **geen opschorting van de beslistermijn** vermeld bij het uitblijven van een aanvulling.
4. Er is bij de verwerking van de ingebrekestelling door verweerder aan eiser **geen melding gemaakt van "te vroeg in gebreke stellen"** vanwege een "opgeschorte beslistermijn". Pas ná het ingestelde beroep en het opstellen van het verweerschrift is dit punt opgeworpen.

Eiser was in de beleving dat de bezwaarprocedure doorliep. Dit doorlopen vindt ondersteuning in bovenstaande punten.

Wat ons verder opvalt:

1. Enerzijds meent verweerder dat de beslistermijn in het bezwaar zou zijn **opgeschort**.
2. Anderzijds laat verweerder de procedure wél **doorlopen**. Immers:
    a. Op 17 november 2022 verdaagde verweerder het besluit op het bezwaar. Iets dat overbodig is als de beslistermijn opgeschort zou zijn.
    b. Blijkbaar was er nog *iets* nodig om een besluit te nemen en daarom te verdagen. Áls dat de aanvulling op bezwaargronden van eiser zou zijn, had verweerder dit als zodanig moeten motiveren in de verdaging (conform het motiveringsbeginsel).
    c. Aangezien verweerder in de verdaging een besluit aankondigde vóór een specifieke datum, waren er geen afhankelijkheden bij de eiser, zoals een aanvulling op bezwaargronden.

Onrechtmatig fabriceert verweerder met terugwerkende kracht gronden voor het "opschorten van de beslistermijn". In het verweerschrift tracht verweerder met deze gronden eiser niet-ontvankelijk te laten verklaren. Dit is in strijd met de beginselen van zorgvuldigheid en fair play.

Punt 7

Armstrong & Spencer heeft gereageerd naar de afzender van het besluit en vindt dat een normale manier van communicatie. Wij rekenen verweerder aan dat:

1. De betreffende medewerker o.v.v. een **eigen emailadres** heeft gemaild, daar waar verweerder zegt dat email "via het geëigende emailadres" had moeten verlopen. Dit is geen incident, zoals verweerder lijkt te stellen, maar een patroon: alle medewerkers vermelden een eigen emailadres in hun emailhandtekening.
2. De betreffende medewerker **geen "out of office"-assistent** heeft gebruikt.
3. De last van de gemeente rond emailverkeer blijkbaar bij de **burger** of zijn gemachtigde ligt. Zij worden verondersteld te weten én onthouden dat via een "geëigend emailadres" gemaild moet worden. Dit is overigens niet door verweerder aangekondigd.

Punt 12

De termijn voor het nemen van een beslissing op bezwaar is wél verstreken (zie tevens onze reactie bij punt 6). Eiser heeft gehandeld in overeenstemming met het door verweerder aangehaalde artikel 6:12 Awb:

1. **Lid 1:** Het bezwaar is ingediend op 18 september 2022 en de beslistermijn op 30 oktober 2022 verstreken. Daarom is op 31 oktober verweerder in gebreke gesteld.
2. **Lid 2:** Het beroepschrift is ingediend op 15 november 2022, dus twee weken na de ingebrekestelling.

Bovendien vinden wij het bijzonder ongepast dat verweerder spreekt dat "eiser *te vroeg* is met in gebreke stellen". Verweerder lijkt vergeten te zijn dat er een *eerder* beroep is ingesteld en eiser al 339 dagen wacht op documenten. Eiser is niet *te vroeg*. Verweerder is *te laat*.

Punt 14

Verweerder stelt: "Naar verwachting zal [...] ruim binnen het verstrijken van de verdaagde beslistermijn." Ons valt op:

1. Door het woord "verwachting" roept verweerder twijfel op of de wettelijke termijn behaald wordt. Gezien de bijlage in deze reactie (Overzicht overschrijdingen wettelijke termijnen door verweerder) ligt het niet halen van de termijn in de lijn der verwachting.
2. Met de zinsnede "ruim binnen het verstrijken van de verdaagde beslistermijn" anticipeert verweerder een besluit te nemen vóór de uiterlijke wettelijke termijn. Echter:
    a. De verdaging is aangekondigd op 17 november 2022.
    b. 6 weken later (de wettelijke termijn) is 29 december 2022.
    c. Verweerder neemt het besluit op het bezwaar uiterlijk op 4 januari 2023, 6 dagen na de door verweerder aangekondigde wettelijke termijn.
    d. Verweerder spreekt in het verweerschrift dus de verdaging tegen ("[...] ruim binnen de termijn [...]").

Mede daarom is de verdagingsbrief vernietigd (zie bijlage).

Punt 15

Gezien deze gehele reactie op het verweerschrift achten wij eiser ontvankelijk in het beroep.

Aanvullende reactie op het verweerschrift

De afgelopen tijd was voor eiser een ellendige periode vanwege het continue aandacht vragen van de kwestie en het veelvuldig niet behalen van wettelijke termijnen door verweerder. In de bijlage vindt u een overzicht van de termijnen in 11 maanden van wettelijke procedures. Conclusie:

1. Verweerder heeft cumulatief voor **1.143 dagen** aan wettelijke termijnen overschreden.
2. Verweerder heeft in **0 van de 12 gevallen** binnen de wettelijke termijn geleverd.

De gemeente meet tevens met twee maten en handelt daarmee in strijd met de beginselen van zorgvuldigheid en fair play:

1. Enerzijds is verweerder is al 11 maanden *vastgeroest* in procedures (zoals blijkt door het aanhalen van bovengenoemd wetsartikel) en haalt *patroonmatig* **12 wettelijke termijnen** niet.
2. Anderzijds werpt verweerder op dat het uitblijven van **één handeling** door eiser de beslistermijn deed opschorten (dat niet het geval was, zie onze reactie bij punt 6). Dit opwerpen lijkt ons dan ook onzinnig.

Ook merken we op dat het t.z.t. nemen van een aanvullend besluit niet betekent dat de ontbrekende documenten dan direct openbaar zijn. Er kan dus veel tijd zitten tussen het besluit en de openbaarmaking. Gelet op de langlopende en moeizame kwestie lijkt dat dus te verwachten.

Eiser had zijn Woo-verzoek in goed overleg afgeslankt. De gemeente stelde, in vertrouwen, dat eiser zo sneller over de verzochte documenten zou beschikken. In de afgeslankte versie bleven slechts 3 data van manifestaties over. Van 2 van de 3 voor eiser belangrijke data heeft verweerder niets geleverd. Na 339 dagen is het nog altijd een raadsel waarom verweerder de documenten van die specifieke data niet openbaar heeft gemaakt. Verweerder heeft hier ook geen verweer op.

Dwangsom

In zaak AMS 5.1,2,e legde de bestuursrechter verweerder geen dwangsom op, omdat de Woo daar niet in voorziet. Uit jurisprudentie en nieuwsberichten rond Woo-zaken blijkt dat dwangsommen wel degelijk zijn opgelegd:

1. € 100/dag: 21 uitspraken
2. € 250/dag: 5 uitspraken en VWS blijft dwangsommen betalen voor niet openbaren Sywert-communicatie

Gezien de langlopende kwestie verzoeken wij de rechter, bij gegrondverklaring van het beroep, de dwangsom direct in te laten gaan en, indien mogelijk, met terugwerkende kracht.

Bijlage 2: Overzicht overschrijdingen wettelijke termijnen door verweerder

Tot en met **11/Dec/2022**	Start termijn	Termijn		Afgehandeld?	Overschrijding	Opmerking
		Dagen	Datum		Dagen	
Gerelateerd aan Wob-verzoek						
Wob-verzoek	06/Jan/22	28	03/Feb/22	Ja, 31/Aug/22	209	Niet tijdig besloten op Wob-verzoek
Documenten openbaar maken	06/Jan/22	28	03/Feb/22	Nee	311	Niet tijdig openbaar gemaakt: documenten die leidde tot bezwaar
Verdaging besluit Wob-verzoek	03/Feb/22	28	03/Mar/22	Ja, 31/Aug/22	181	Niet tijdig besloten op verdaagd Wob-verzoek
Gerelateerd aan zaak AMS 5:12.e						
Ingebrekestelling	04/Mar/22	14	18/Mar/22	Nee	268	Niet tijdig besloten op ingebrekestelling
Indienen documenten bij rechtbank	20/Aug/22	11	31/Aug/22	Ja, 31/08/2022	11	Niet tijdig documenten ingediend bij rechtbank
Vergoeding griffiekosten	13/Sept/22	30	13/Oct/22	Nee	59	Niet tijdig vergoed
Gerelateerd aan zaak AMS 5:12.e						
Bezwaar	18/Sept/22	42	30/Oct/22	Nee	42	Niet tijdig besloten op bezwaar
Mogelijkheid tot verdaging	18/Sept/22	42	30/Oct/22	Ja, 17/Nov/22	18	Niet tijdig verdaging gemeld
Ingebrekestelling	31/Oct/22	14	14/Nov/22	Nee	27	Niet tijdig besloten op ingebrekestelling
Verdaging besluit bezwaar	17/Nov/22	42	29/Dec/22	Gepland, 4/Jan/23	6	Niet tijdig besloten op verdaagd bezwaar
Schadeclaim						
Eerste schadeclaim	31/Oct/22	30	30/Nov/22	Nee	11	Niet tijdig vergoed
Tweede schadeclaim	18/Nov/22	30	18/Dec/22	Nee	30	Niet tijdig vergoed
Conclusie				**wettelijke overschrijding (cumulatief):**	**1.173**	**dagen**
				wettelijke termijn gehaald:	**0 van 12**	

Bijlage 3: Vernietiging verdagingsbrief

ARMSTRONG & SPENCER

P.O. Box 23452 3001 KL Rotterdam The Netherlands 40286372

Gemeente Amsterdam
t.a.v. 5.1,2,e
5.1,2,e @amsterdam.nl

Rotterdam, 11 december 2022

Betreft: Vernietiging verdagingsbrief

Geachte mevrouw of meneer 5.1,2,e

In antwoord op uw bericht van 17 november (5.1,2,e) melden wij het volgende.

Overwegende dat:

1. Verdaagd is in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.
2. Verdaagd is 18 dagen ná het verstrijken van de wettelijke termijn van 6 weken (31 oktober 2022).
3. Gepland is uiterlijk 4 januari 2023 een beslissing te nemen, 6 dagen ná het verstrijken van de wettelijke termijn van 6 weken (29 december 2022).
4. De verdaging volgt op een reeks van onrechtmatige daden (de gemeente ontvangt hiervan binnenkort een specificatie).

Delen wij u mee dat:

5. De verdagingsbrief hierbij is vernietigd.

Armstrong & Spencer

Deze brief is automatisch gegenereerd en daarom niet ondertekend.

1/1